

הדרך הישרה

עלון לחיזוק דרך חסידות חב"ד

כפי שהורנו רבותינו נשיאינו

גליון י"ז • חג השבועות תשע"ב

ימי הקייץ

"מרחמים" עליך ונותנים לך זמן לנוח - לנוח ממה מ"התורה היא חיינו!..."

טוענים שרחמנות היא על הילדים שהתייגעו במשך עשרה חדשים, הלכו יום יום (חמשה או ששה ימים בשבוע) ללמוד תורה ולא הניחום לשחק ולהשתעשע בשעות אלו - צריכים לתת להם מנוחה... אי אפשר ולא שייך לנוח מחיים! מנוחה מחיים היא ר"ל **היפך** המנוחה... **רחמנא ליצלן** מדיבורים כאלה ועאכו"כ כאשר הדיבור מביא לידי פעולה.

ומה שייך טענה שהילדים "התייגעו" ("אפגעמאטערט") במשך שנת הלימודים - הם לא התייגעו, **אדרבה** - הם **צמחו וחיו** במשך חדשים אלו ...

באמת היו צריכים להרעיש עולמות - היתכן שסוגרים חדר בית ספר ות"ת במשך כל ימות הקייץ?! כיצד יתכן לסגור **"בית חיים"** למעליותא, בית של "התורה היא חיינו" - גם ליום אחד בשנה ומה גם במשך כמה שבועות וחדשים!

טוענים שאין למוסדות די כסף להשאר פתוחים גם בימות הקייץ, אבל מה ערך לטענה של "כסף" כאשר המדובר בענין של **חיים**, ובפרט חיים של ילדים שהוא בבחינת פירות העושים פירות זרעם זרעם עד סוף כל העולם! ...

הנהגה האמורה נובעת מכך שחושבים שהתורה ניתנה ח"ו לייגע ("מאטערן") את ישראל... התורה ניתנה כדי שיהי טוב גם בחיים **הגשמיים** של יהודי ...

ובנוגע לפועל - הענין שהזמן גרמא:

היות וישנם החושבים שבבוא ימי הקייץ שנקראו בפי העולם "זמן **החופש**" - הרי זה זמן של "חופשה" גם מיהדות, ש"משחררים" אותו מלימוד התורה וקיום המצווה.

- רחמנא ליצלן מהאי דעתא! לא זה "חופש", כ"א אדרבה - עי"ז הוא נעשה "**עבד עבדים**" ליצר הרע ו"גוישקייט"! אלא שהעבדות גדולה עד כדי כך, עד ששמים עבדות לחירות!... -

"חופש" מ"חדר" הוא דבר בלתי רצוי • "הלואי שיבטלו סוף כל סוף את קיומו של החופש הזה"

שבת חזון תשמ"ו

כמדובר כמ"פ המושג של "חופש" בישיבה, חדר או תלמוד תורה הוא דבר בלתי רצוי כו' וכו', דמכיון שהתורה היא "חיינו ואורך ימינו" הרי לא יתכן שיהי הפסק ח"ו בענין החיים. והלואי שיבטלו סוף כל סוף את קיומו של החופש הזה, ואדרבה - מ"ב תמוז יום חג גאולת עוסקי הרבצת התורה" ובפרט של לימוד התורה ברבים "עשרה שיושבים ועוסקים בתורה" יש להוסיף בלימוד התורה, ובימי "בין המצרים" הוספה יתירה מצד הענין ד"ציון תפדה".

תו"מ תשמ"ו ח"ד ע' 171, לקו"ש חכ"ט ע' 245

חופש בימי הקייץ הוא לא רק היפך "פרומקייט" אלא היא פשוט "ווילדקייט" • "צריכים להרעיש עולמות - היתכן שסוגרים חדר בית ספר ות"ת במשך כל ימות הקייץ!?"

י"ב תמוז תשמ"ה

מסיבות שונות ומשונות הונהג סדר שבימי הקייץ סוגרים את הישיבות החדרים והת"ת ונותנים "חופש" לתלמידים. הנהגה זו לא רק שהיא היפך ענין של "פרומקייט" אלא היא פשוט "**ווילדקייט**" שאין כמוה!

התורה היא **חיינו** ובמילא לימוד התורה הוא **החיות** של ילד יהודי. בהנהגה האמורה אומרים לילד במשך עשרת החדשים של שנת הלימודים הננו נותנים לך חיות ובסיום זמן זה הננו

יש לעשות ככל האפשרי שלא זו בלבד שילדי ישראל לא ימעטו ח"ו מתלמוד תורה בימי החופש, אלא אדרבה, מכיון שמשחררים אותם מלימודי חול הרי דוקא בזמן החופש ניתנה האפשרות להוסיף עוד יותר בלימוד התורה.

– חלק של זמן פנוי הנ"ל אפשר אמנם להרשות לילדים לשחק כו' בשביל חיזוק בריאות הגוף – כי גם זה הוא ענין של קדושה שכן אצל "גוי קדוש" גם הגוף הוא גוף קדוש. אבל מ"מ ודאי הדבר אשר חלק חשוב של זמן זה יש להקדיש להוספה בלימוד התורה ולימוד התורה לאמיתתו, כלומר: לימוד המביא לידי מעשה שהילדים יסיפו גם ב"מעשה" ע"פ תורה קיום מצוות התורה.

וברור הדבר, דכאשר יעשו תעמולה בזה בדברים היוצאים מן הלב – יכנסו הדברים אל הלב, ויפעלו פעולתם. כי המתנהגים באופן שונה, הוא רק מחמת טעות שאין לה אחיזה במציאות (כנ"ל), והוא רק ענין של "חושך"...

תו"מ תשמ"ה ח"ד ע' 2450 ואילך

"ביטול תורה מבהיל" • "איני יודע מי הוא שיש לו ברייטע פלייצעס אויף דעם..." • לסדר שהמורים יצאו לחופש שלא בבת אחת והמוסד ישאר פתוח

כ"ט תמוז תשט"ו

נבהלתי בקבלת ידיעה מן הצד, אשר נותנים או כבר נתנו חופש להתלמידים מתחלת חודש מנ"א ואולי עוד קודם לזה, ואח"כ בדעתם ליתן חופש גם בשילהי אלול גם בתחלת תשרי כו' וכו'. ולפלא על הקס"ד אפילו - בכגון דא, ביטול תורה מבהיל.

ובפרט בהימים שאין לימודי חול מצד ההכרח - שבמילא יש לנצל אותם שימלאו תלמידי ב"ס... השעות החסרות בלימודי קדש במשך השנה. ואם אפילו מצד איזה סיבה או פני באה קס"ד כזה, מפני מה לא שאלו מכאן הסכמה על זה, דכיון שגם אני משתתף בהנהלת ב"ס... הרי גם אני נושא אחריות בביטול תורה זה של כמה עשיריות מבני ישראל שהגיעו כבר לגיל מצות, וביחד עם זה סומכים, אשר כיון שהמוסד שייך אלי - בודאי בידיעתי והסכמתי - ואולי עוד יותר מזה - אומרים להם שכמה חדשים בשנה פטורים מלימוד התורה, ולכן בודאי נכון הוא ואין לפקפק על זה.

ובפרטי פרטיות שנוסף על כל הנ"ל ענין השהות בב"ס... מביא ג"כ להשגחה בעיני יראת שמים וקיום מצות מעשיות, וסגירת ביה"ס... מבטל ג"כ השגחה הנ"ל. ואיני יודע מי הוא שיש לו ברייטע פלייצעס אויף דעם - לקחת זה על עצמו...

והנה בהנוגע ללימוד המקצוע - שזהו קשור במשרדים חיצונים, אינני יודע הסדרים בזה ועד כמה יש להשפיע עליהם, אבל בנוגע ללימודי קדש צריך להיות ביה"ס למלאכה פתוח כל השנה כולה. ורק שלתלמידים מיוחדים יש ליתן חופש לאיזה ימים בשביל להתראות עם ההורים או בשביל הפסק למנוחה בין

תקופת לימוד א' לחברתה, אבל לא לכל התלמידים בבת אחת, ולא באותם הימים שנוגע ביותר שיהיו התלמידים בכותלי בית המדרש או בית הכנסת ולא מבחוץ להם.

אינני יודע הסדרים בנוגע להמשכורת, אבל - באם בשביל חדשי הקיץ אינם משלמים בבתי ספר הנותנים חופש, מובן שאשתדל להמציא המשכורת בשביל חדשים אלו ע"פ תנאים הנ"ל. וברשותם וביכולתם ועל אחריותי למסור הצעתי בקשתי ודרישתי הנ"ל לכל המורים לימודי קדש בב"ס הנ"ל, ותקותי חזקה שימלאו אותה. ואם נחוצים הם - המורים - מטעם בריאות או מטעמים אחרים למנוחה של איזה שבועות, הנה יסדרו זה שלא לכולם בבת אחת, ובמילא ישאר בית ספר... - פתוח כל הזמן.

הנני שולח מכתבי זה בדחוף, ובודאי יודיעוני בחזור בהנוגע לכל הנ"ל, ומה טוב אם אפשר במברק.

לקו"ש חכ"ב ע' 416

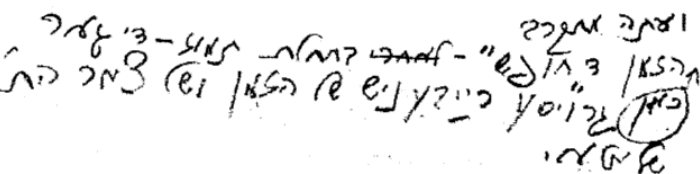
לא לנצל זמן הקיץ, רק לבטלו כליל • "לו איישר חילי הייתי מבטלו"

ה' מנ"א תשט"ו

מוסג"פ העתקה אודות ניצול ימי החופש, אף שבכלל ידועה השקפתי שאין הזמן עתה לימי חופש כלל, ואדרבה - ומכמה טעמים, ולו איישר חילי הייתי מבטלו בעבר ועאכור"כ בהוה ובעתיד.

אג"ק ח"א ע' שיג

"חופש" הקיץ = ביטול ציור התמוזים הכי גדול

ועתה מתקרב כאן הזמן ד"חופש" - בתחלת תמוז - די גאר גרויסע רייבעניש של הזמן ושל ציור הת' שליט"א.

לע"נ הרה"ת שלמה שניאור זלמן שו"ב בן הרה"ת מיכאל ע"ה קייון נדבת נכדו ומשפחתו ש"י